

در معنی حریتِ اسلامیہ و سہ حادثہ کربلا

اقتبالکے

گر دش از بند ہر معبودِ راست	ہر کہ پیمان باہوالموجود بست
عشق را نا ممکن ما ممکن است	مومن از عشق است و عشق از مومن است
پاک تر چالاک تر بیک تر	عقل سفاک است و او سفاک تر
عشق چو گانِ پاز میدانِ عمل	عقل در پیکِ اسباب و علل
عقل مکار است و دلمے می زند	عشق صید از زور بازو افگند
عشق را عزم و یقین لاینفک است	عقل را سرمایہٴ بیم و شک است
این کند ویراں کہ آباداں کند	آن کند تعمیر تا ویراں کند
عشق کمیاب و بہائے او گراں	عقل چون باد است از ناں در جہاں
عشق عریاں از لباس چون و چند	عقل محکم از اساس چون و چند
عشق گوید امتحانِ خویش کن	عقل میگوید کہ خود را پیش کن
عشق از فضل است و با خود در حساب	عقل با غیر آشنا از اکتساب
عشق گوید بندہ شو آزاد شو	عقل گوید شاد شو آباد شو
ناقہ اش را سارباں حریت است	عشق را آرام جاں حریت است
عشق با عقل ہوس پرور چہ کرد	آن شنیدستی کہ ہنگام نبرد

آں امام عاشقان پورِ بتولؑ
 اللہ اللہ بآئے بسم اللہ پدر
 بہر آں شہزادہ خیر الملل
 سرخ رو عشقِ غیور از خونِ او
 در میانِ امت آں کیواں جناب
 موسیٰؑ و فرعون و شبیرؑ و یزید
 زندہ حق از قوتِ شبیری است
 چون خلافت رشتہ از قرآن گسخت
 خاست آں سر جلوہ خیر الاممؑ
 بر زمینِ کربلا بارید و رفت
 تا قیامت قطع استبداد کرد
 بہر حق در خاک و خون غلطیدہ است
 مدعایش سلطنت بودے اگر
 دشمنان چون ریگ صحرا لاتعدؑ
 سرو آزادے ز بتان رسولؑ
 معنی ذبحِ عظیم آمد پر
 دوشِ ختم المرسلین نعم الجملؑ
 شوخیِ این مصرع از مضمون او
 ہمجو حرفِ قل ہو اللہ در کتاب
 این دو قوت از حیات آید نپید
 باطلِ آخر داغِ حسرت میری است
 حریت را زہر اندر کام ریخت
 چون سحابِ قبلہ باراں در قدم
 لالہ در ویرانہ ہا کارید و رفت
 موجِ خونِ او چمن ایجاد کرد
 پس بنائے لالہ گردیدہ است
 خود نکر دے با چنین ساماں سفر
 دوستانِ او بہ یزداں ہم عدد

لہ و عندیناہ بذبحِ عظیم (آیہ شریفہ)

لے نعم الجمل جب تکما و نعم العدلان انما (حدیث)

لے حقا کہ بنائے لالہ ہست حسینؑ (خواجہ معین الدین چشتی رحمۃ اللہ علیہ)

لے لاتعد : بے شمار۔

سرِ ابراہیم و اسمعیل بود یعنی آں اجمال را تفصیل بود
 عزم او چون کوہساران استوار پانڈار و تند سیر و کامگار
 تیغ بہر عزتِ دین است و بس مقصدِ او حفظِ آئین است و بس
 ماسوا اللہ را مسلمان بندہ نیست پیش فرعونے سرش افگندہ نیست
 خونِ او تفسیرِ این اسرار کرد ملتِ خوابیدہ را بیدار کرد
 تیغِ لاچوں از میان بیرون کشید از رگِ اربابِ باطل خون کشید
 نقشِ اِلَّا اللہ بر صحرا نوشت سطرِ عنوانِ نجاستِ ما نوشت
 رمزِ قرآن از حسینؑ آموختیم ز آتش او شعلہ ہا اندوختیم
 شوکتِ شام و فریادِ رفت سطوتِ عزناطہ ہم از یاد ریافت
 تار ما از زخمہ اش لرزاں ہنوز تازہ از تبکیرِ او ایساں ہنوز

لے صبا لے پیکِ دور افتادگاں

اشکِ ما بر خاکِ پاکِ او رساں

(رموزِ بے خودی)

ص ۱۲۵ تا ۱۲۸